

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תוריע לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"אשה כי תזריע וילדה זכר. וביום השמיני ימול בשר ערלתו"** (ויקרא יב, ב"ג).

כן כן, ילד יהודי מיד לאחר לידתו, מיד כשמסוגל להכיל ולשאת ניתוח כואב - אכן מנתחים אותו... לטובתו הנצחית, וכדאיאת בספרים הקדושים שטעם ושורש המצוה, הוא כדי להמעט מהאדם תאות המשגל הבהמתית, ואיתא בספר דרך פקודיך [מ"ע ב, אות יא] לבעמ"ח ספר בני יששכר, אגרא דכלה, ועוד, וצוטט ע"י החפץ חיים ז"ל במשנ"ב (כה"ל סי' רי"ד ס"א, ד"ה ואם), וז"ל יצא לנו לפי"ז בכלל המצוה הזאת לפרוש א"ע מכל הדברים האסורים לגמרי ע"פ התורה, וגם לקדש א"ע במותר, שלא להנות ממותר העולם רק עפ"י ההכרח המצטרך לתורה ולעבודה, וכשמנתבונן האדם בזה יראה

של התינוק/ילד/נער וכו', כי כל אחד לפי תכונותיו וכוחותיו, והנכשל בזה ומעמיס ומלחיץ את התינוק יתר על המידה, לא רק שלא מביא לו תועלת, אלא אף גם ממיט אסון, והוא חטא ופשע בל יכופר. הגורם מהרבה נערים לעזוב באר מים חיים ולחצוב בורות נשברים, כשהסיבה המרכזית היא ריבוי העומס והלחץ שמטילים עליו ומעבר יכולתו. וחכם עיניו בראשו, שלא יצטרך לבכות ולהתאבל על האסון שגרם במו ידיו (או בפיו). ואשרינו מה טוב חלקינו שאנו בין העמוסים מני בטן.

בברכת התורה וכמו"ם

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד **תיקון הכללי**

לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ (תהלים טז, ג). דהיינו כשאני צריך ישועה אני רץ לצדיקי אמת, לקברי צדיקים אשר כבר בארץ המה, אבל הם ירבו עצבותם מרבים הליכה למפורסמים של שקר שעושים א"ע כע"ז בחי' עצב בחי' (תהלים קטו, ד) עצביהם כסף וזהב, וכאילו כל יכול הוא, ומיד כשמסיימים עם שקר ומפורסם אחד אחר מהרו ממחרים ללכת לשקרן אחר, אבל אני בל... ובל אשא את שמותם על שפתי, וכנודע מ"ש רבינו ז"ל איר וועט זיי נישט קענען אַנקוקן אים פנים (לא תוכלו להסתכל על פרצופם) (אבני"ה ברזל כו; והובא ג"כ בשש"ק ח"א תקיח). (פסוק ד) **בל אסיר נסכיהם מדם.** ואני איני שופך ליבי וכספים (דמים) לבטלה, כמותם.

לקדושים אשר בארץ המה. י"ל "בארץ" הקבורים בארץ, באדמה. ויש לפרש "בארץ" בארץ ישראל, ואדירי בא להוסיף הצדיקים האדירים שקבורים בחו"ל (שאינם כלולים ברישא דקרא) - כל חפצי במ.

ועכ"פ יש כאן בפסוק זה התעוררות עצומה לקברי צדיקים.

(מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

אמר רבי שמואל בר אידי ב"שם רב אהא, הפסוק הנה אם אליהוא אמרו מאליו, שבח, ואם ברוח הקדש אמרו, שבחי שבחים. רבי לוי אמר תלת, בנהג שבעולם מפקיד אדם אצל חברו ארנקי של פסוק ב"חשאי ומחזיר לו ליטרא של זהב בפרהסיא, אינו מחזיק לו טובה. כה הקדוש ברוך הוא מפקידין לו הבריות טפה של לכלוכית ב"חשאי, והקדוש ברוך הוא מחזיר להם נפשות משפחות שלמות בפרהסיא, ואין זה שבח, הוי (איוב לו, ג): אשא דעי למרחוק ולפעלי איתן צדק. רבי לוי אמר אחר, בנהג שבעולם אדם חבוש בבית האסורין אין כל ברירה משגחת עליו, בא אחד והדליק לו שם גר אינו מחזיק לו טובה, כה הקדוש ברוך הוא הנלד שריו במעי אמו ומאיר לו שם גר, הוא שאיוב אומר (איוב כט, ג): בהלו גרו עלי ראשי, אין זה שבח, הוי: ולפעלי איתן צדק, ריש לקיש אמר אחר, בנהג שבעולם אדם חבוש בבית האסורין ואין כל ברירה משגחת עליו, בא אחד והתירו והוציאו משם, אינו מחזיק לו טובה, כה הנלד שריו במעי אמו ובא הקדוש ברוך הוא והתירו והוציאו משם.

להתייגע בהתורה

כי צריף האדם להתייגע בתורה ולהמית עצמו עליה, כמו שאמרו רבותינו, וזרונם לברכה (ברכות סג): על פסוק (במדבר י"ט): "זאת התורה אדם כי ימות באהל", אין התורה מתקיימת אלא ב"מי ששמית עצמו עליה, דהיינו עצמיותו, שהם בחינת המדות רעות והתאוות רעות, שמהם כל הפגמים החקוקים על עצמותיו כנ"ל. כי צריף להתייגע בהתורה עד שיזכה להבין אותה, דהיינו שיצא מבחינת אנפין חשוכין, שהם בחינת חשכות והסתרת הדיעה, לבחינת אנפין נהירין, שהם בחינת ידיעת והשגת התורה כנ"ל.

(ליקו"מ קא)

ולעבודה, וכשמנתבונן האדם בזה יראה אשר כל התורה כולה נכללת בו המצוה. [נראה בלקוטי מוהר"ן ח"א סי' ב, בסופו, בשם הוזה"ק (ח"ג, דף טו): שעיקרא דיצרא בישא על עניין, והיא עיקרא דמסאבותא. והכל תלוי בשמירת הברית]. ועיי"ש (אות י) בשם המקובלים הראשונים, שטעם מצוה זו להכרית לגמרי הקליפות הטמאות. ואיתא בספר החינוך (מצוה ב) וז"ל משרשי המצוה לפי שרצה השי"ת לקבוע בעם אשר הבדיל להיות נקרא על שמו, אות קבוע בגופם, להבדילם משאר העמים בצורת גופם, כמו שהם מובדלים בצורת נפשם, אשר מוצאם ומובאם אינו שוה, ונקבע ההבדל בגולת הוזהב (ע' קהלת יבז, ובפרש"י. וכמ"ש חז"ל שכת קנא): לפי שהוא סיבה לקיום המין, והעם הנבחר רצה השי"ת להשלים תכונתו. ע"כ. וראה בספר מגדל דוד (לבעל ספר הכתים מצוה י) וז"ל במצוות המילה יש בה הערה למילת ערלת הלב וכו' ובמילת ערלת הלב יתחזק כח השכל ויבא אל תכלית השלימות. וזה בחי' מש"כ (ישעי' מו, ג) בית יעקב וכל שארית בית ישראל, העמוסים מני ב"טן, הנשואים מני רחם. שזה כולל ג"כ מה שיראים ושלימים נוהגים ע"פ הדרכת הצדיקים, שמיד שהתינוק נולד מכסים ראשו, ונותלים ידיו, וכדאיאת באוצר של יראת שמים (ת"א ע"א) כי בעת הלידה (לידת רבינו הקדוש ז"ל) כשרק יצא לאויר העולם, יצקה אמו על ידיו מים שלושה פעמים בסירוגין, וכמו כן כל אימת שהקיץ משנתו לינוק את חלב אמו, נטלה היא את ידיו כדין. עוד מסופר כי אמו הכינה מבעוד מועד כובע לידה, ומיד כשיצא לאויר העולם, כסתה בו את ראשו. ע"כ. וכ"ז שמעתי מפי מור"ר ר' לוי יצחק זצ"ל שהי' דייקן ומוסמך ביותר. (וראה בספר המידות, ערך יראה אות יג, שהכיסוי של הראש מביא לידי יראת שמים. ונובע מהסיפור של ר' נחמן, במס' שבת קנז:). וכן נהגו אנ"ש לכסות את התינוק בכיסוי הראש בקטנותו ממש (דלא כמנהג כמה חסידיות וכו') (עיי' שיש"ק ד קס, ומש"כ שם כמובא במס' המידות אות כנים - טעות, וצ"ל אות יראה, וכנ"ל). והעומס המבורך הנ"ל, צריכים לבדוק ולשקול שוב ושוב שחש ושלום לא יהי' עומס יתר על הכוחות

לע"נ הביכה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

בהרת כגריס טמא, פרחתה בכלו טהור...
יש טועים בדעתם לומר, שמי שזוכה למעלות הגדולים, שוב אין צורך מלחמה כלל. אבל באמת הוא טעות, כי אפילו גדולי הצדיקים יש לכל אחד ואחד מלחמה גדולה עם בחינת היצר הרע של מעלה, שהוא בחינת מלאך הקדוש, בחינת גבורות ודינים פנימיים. ומאחר שיש להם עדין מלחמות, בודאי אין כלם שוין, ויש ביניהם מדרגות רבות בלי שעור, כי כל אחד כפי מה שזוכה לשפר היצר הרע הגבוה שבו, דהיינו להמתיק הדין, פן זוכה לאיזה דרגה ומעלה יתרה בהשגה ועבודת השם. וכן יש טועים להפוך גם-כן, שסוברים שמי שהוא חס ושלום בדיוטא התחתונה, ונפל לבחינת הטמאה, חס ושלום, כבר אבדה תקותו מזה, חס ושלום, ושוב אין לו טהרה. ובאמת גם זה להפך, כי אפילו מי שהוא בדיוטא התחתונה, בתכלית השפלות והפחיתות, אפילו בהיכלין דמסאבותא, חס ושלום, גם שם אין קץ וגבול לאלקותו יתברך. וכמו שאין סוף לאלקותו במעלות העליונות של גדולי הצדיקים שזכו למה שזכו, אף-על-פי-כן עדין גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם כמו-כן ממש אין סוף ותכלית לאלקותו יתברך במדרגות התחתונות, כי אין מקום ומדרגה שלא יוכל למצא גם שם את אלקותו יתברך, בבחינת "ומלכותו בכל משלה". אדרבה, לפעמים בשהאדם בדיוטא התחתונה מאד מאד, והסטרא-אחרא והטמאה מתפשטין עליו מאד ורוצין לבלעו לגמרי, חס ושלום, חס ושלום, אז דיקא השם יתברך מרחם עליו ושלח לו טהרה וסיוע מלעלא, כדי שיוכל להחיות את עצמו ולשוב אליו יתברך, או על-כ-פניו לא יאבד לגמרי, חס ושלום, כי לא אמר ה' למחות את שם ישראל, וכתוב: "כי יראה כי אילת יד ואפס עצור ועוזב וכו', ראו עתה כי אני אני הוא וכו'", וכן עוד כמה פסוקים. וזה מרמז במצות נגעים, שבהרת כגריס טמא, ופרחה בכלו טהור; כי דיקא לפעמים כשבא לתכלית הירידה, אז הוא תכלית העליה, ונמשך עליו טהרה ותקון ממקום שנמשך עליו, אם זוכה לזה, כי אין חקר לתבונתו יתברך ולגדלותו אין חקר, ואי אפשר להשיג דרכיו יתברך בשלמות.

(אוצר היראה כנסת קהל צנאות אות פח)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

כי עיקר כלי המחזיק הנ"ל הוא השלום וכמ"ש חז"ל (עוקצין פ"ג מ"ב) אמר ר' שמעון בן חלפתא לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שזה בחי' משחז"ל (סנהדרין צח:). כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה. וכמ"ש (ברכות סד.) ת"ח מרבים שלום בעולם נמצא שכל החסדים על ידם, וע"כ בודאי שחובת כל העולם שאינם עוסקים בתורה יומם ולילה כמותם לעודדם ולהחזיקם למען לא תתבטל מלאכתם מלאכת הקודש שכל העולם כולו נהנה ממנה, ועי"ז בעצמו יתרבה ברכת ה' כלפיהם שזה בחי' משחז"ל (שהש"ו ו, יז) כל מה שישראל נגזזים מעמלם ונותנים לעמלי תורה בעוה"ז לטובתם הם נגזזים, ומרבים להם עושר בעוה"ז ושכר טוב לעוה"ב, וזה בחי' משחז"ל (קה"ר יא, א) אם ביקשת לעשות צדקה עשה אותה עם עמילי תורה.

(מתוך הספר "יש מאין")

יום התעוררות

ערב ראש חודש ניסן הוא יום התעוררות מהרבה אנשי שלומנו שבאים לציין הקדוש של רבנו ז"ל עוד מימי מזהרנות ז"ל שהנהיג לנסע לציין רבנו ז"ל בערב ראש חודש ניסן.

(שיח שרפי קדש ה מג)

היום שנוצד בו רבנו (ראש-חודש ניסן בשבת)

לדתו היתה בקהלת-קדש מזבזו, ונכנס לברית מילה בשבת הגדול. וכל שנותיו היו כפי הנשמע בערך ארבעים שנה פחות מעט. כי בשנת הארבעים נפטר ונסתלק למעלה למעלה בירח האתנים בחדש ביום שלישי יום רביעי של ספוט ח"י תשרי תקע"א באומין העיר אשר בחר בה בחיים חיותו לשפכ שם כמבאר במקום אחר. ואחר-כך שמעתי ששנותיו לא היו כי אם שלשים ושמונה שנה וחצי וכפי הנראה כך האמת. (וידוע כי בשנת תקל"ב היתה ראש-חודש ניסן בשבת וזה היום שנוצד בו רבנו זכרוננו לברכה לשני הדעות הנ"ל).

מן יום לדתו עד שנתגדל ונעשה בר מצוה עד בניסתו לחפה הכל היה בקהלת-קדש מעבדו. וכבר מבאר קצת פחות מטפה מן הים מענין עבודתו שגם באלו הימים בימי קטנותו ממש התעורר לעבודתו יתברך וכו' והנשואין שלו היו במעודועדיוקע כי ממש נשתדף עם בת הרבני הנגיד המפרסם בתורה וביראה מורנו רבי אפרים זכרוננו לברכה. וחותנו היה איש נכבד מאד ומיחס מקור חצבו היה בנאסלאב. אך אחר-כך נתגלגל הדבר עד שקבע ישיבתו בכפר אוסיאטין ובשאר כפרים שהם מהישוב של מעודועדיוקע, והיה מחזיק כפרים הנ"ל והיה מפרסם בשם טוב בין כל הצדיקים המפרסמים שכלם נתאכסנו אצלו כי היה איש חשוב מאד. גם אשתו היא חמותו של רבנו זכרוננו לברכה היתה אשה כשרה מאד, וזכה להתחתן עם רבנו זכרוננו לברכה.

ותכף ביום החפה אחר יציאתו מהחפה היה משתוקק ומתגעגע להשם יתברך וכו' ונתקבר תכף עם רבי שמעון ברבי צער, ומאז היה עוסק בעבודת השם בכפרים הנ"ל ונגע וטרח בעבודת ה' ביגיעה גדולה ובמסירת נפש וכו'.

והיה נוסע משם לפרקים למזבזו, וחזר ונסע ממזבזו לשם וגם היה דרכו לדבר לפרקים עם אנשים בעבודת השם והיה מעוררם מאד והמשיך את לבם להשם יתברך בהשתוקקות נמרץ מאד וברבות הימים ושנים שהיה מתענה ומתגעגע מאד בעבודת השם ובהתבודדות בלי שעור ונסיונות אין מספר והוא עדין היה יושב בכפר הנ"ל על שלחן חותנו.

בתוך כך התחילו קצת אנשים להתקרב אליו קצת גם בהיותו יושב על שלחן חותנו בכפר הנ"ל, והכל היה בימי נעוריו ממש קדם היותו בן עשרים שנה כי היה זריז גדול בעבודתו וגם התחיל בקטנותו ממש כנזכר לעיל.

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצירנה בלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
חנה נת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה